

Kom godt fra start

inklusion af børn med ADHD i folkeskolen

Modelfotos

... **Dorthe Holm**, pædagogisk vejleder, børnehaveklasseleder v/ Centerklasserne Højvangskolen, Horsens Kommune

Det er en særlig og en spændende opgave at få et barn med ADHD i sin klasse. Det er det for de lærere og pædagoger, som skal påtage sig den anderledes opgave, og for de elever, som skal have en ny klassekammerat, der ikke altid reagerer, som det forventes, og som på flere områder har nogle anderledes reaktionsmønstre samt behov.

For at komme godt fra start er det erfaringen, at flest mulige involverede parter skal mødes til et opstartsmøde for at dele og tilegne sig viden om barnet.

Mødets formål skal være at skabe en fælles forståelse og viden om barnet, og det skal samtidig være muligt at få afstemt ønsker, forventninger og dermed de muligheder, der ligger i et tæt samarbejde.

Efterfølgende kan det være nødvendigt med jævnlige skole/hjem samtaler for i fællesskab at opar-

bejde et godt og trygt samarbejde og dermed et optimalt lærings- og udviklingsmiljø, som fremmer barnets gode evner og færdigheder.

De involverede parter forskellige roller og funktioner - en metode til at komme godt fra start

Klasseteamet

I klasseteamet er det vigtigt i samarbejde at finde en god og hensigtsmæssig måde at imødekomme de særlige behov, barnet med ADHD har.

Derfor skal der skabes mulighed for gode pædagogiske diskussioner, for erfaringsudveksling og for at få afstemt forventningerne til sig selv og hinanden i det videre samarbejde.

Emner til forventninger kan være

- Hvem tager referat?
- Hvem er primærperson/tovholder?

- Forventninger til samarbejdet?
- Hvem tager sig af kontakten til forældrene; skal det altid være den samme, eller kan alle gøre det efter behov?
- Osv.

Emner til pædagogiske diskussioner kan være

- Hvad ved vi hver især om ADHD?
- Hvad er vigtigt at indhente viden om lige nu og her?
- Ved vi, hvor vi kan hente den nødvendige viden?
- Er der bekymring for barnets udvikling?
- Er der nogen i teamet, der har det svært med den nye opgave og derfor ønsker støtte via samtalen med sine kollegaer?
- Er der nogen, der har en god eller sjov historie at berette om samværet med barnet?
- Osv.

Prøv så vidt det er muligt at skabe et miljø, hvor I kan give hinanden lov til at tænke højt, uden at det, der bliver sagt, opfattes som om, det

er en kendsgerning og dermed en endelig beslutning.

Retten til at komme til at sige noget "dumt" uden at blive bedømt har også vist sig at være en "regel", der med fordel kan indføres - særligt når det er en ny og for nogen ukendt opgave, der skal til at igangsættes.

For at barnet med ADHD skal trives bedst muligt i skolemiljøet, er det nødvendigt, at alle de voksne, der er sammen med barnet, tilegner sig en fælles viden om, hvad det vil sige at have ADHD. Ligeledes er det med udgangspunkt i denne viden meget vigtigt, at der blandt de voksne skabes en fælles holdning til den pædagogiske praksis samt ensartet udførelse af denne.

Ensartet udførelse skal gøre sig gældende i alle skolerelaterede sammenhænge, såsom alle undervisningsfag, aktiviteter, frikvarterer og lignende. Dette er af stor betydning for barnet med ADHD, idet barnet har brug for en ensartet, forudsigelig, motiverende og samtidig visuelt struktureret hverdag.

Det er vigtigt i planlægningen at huske på, at børn med ADHD ofte har gode visuelle evner. Derfor støttes barnet bedst gennem udførlige skemaer eller tjeklister, hvor barnet kan indhente relevante daglige informationer. Ved udarbejdelsen af skemaer eller tjeklister bruges billeder, tekst, post-it, foto eller konkrete genstande.

Pjecen, HVASKO - Pædagogik i hverdagen for børn med ADHD, giver på en nem og tilgængelig måde et indblik i, hvad de voksne, der er sammen med barnet, skal være opmærksom på i hverdagen.

Pjecen kan rekvireres ved henvendelse til ADHD-foreningen www.adhd.dk

Forældrene

Forældrene er meget vigtige i samarbejdet. Det er derfor en god ide at starte med at tale med forældrene om deres ønsker, håb og bekymringer for deres barn samt for skoleforløbet.

Forældrene kender deres barn bedst og kan derfor fortælle om barnets særlige behov. De ved, hvad barnet er god til, og de kan beskrive, hvordan de oplever, at barnet kan anvende og drage nytte af sine styrker. Samtidig kan forældrene også

give nogle gode anvisninger på, hvad det er vigtigt at være opmærksom på, så barnet ikke stresses og mister overblik.

Forældrene har som regel også nogle gode råd til, hvad det er hensigtsmæssigt at gøre i de situationer, hvor barnet har mistet overblikket og derfor har brug for støtte og hjælp fra voksne.

Barnet med ADHD

Barnet kan selv ofte være en stor hjælp i samarbejdet, idet barnet kan være med til at fortælle, hvad det oplever som godt, og hvordan det bedst kan modtage og forstå information.

Barnet kan i mange sammenhænge have svært ved at formulere sine behov, oftest fordi det har svært ved at fastholde sin koncentration. Derfor er det en god ide at stille helt konkrete spørgsmål som fx: "Vil du gerne sidde alene?" "Vil du sidde ved et vindue?" "Vil du sidde ved døren?" "Kan du lide billeder i dit skema, eller vil du hellere have tekst?" osv. Det bedste er, når det er muligt at vise barnet, hvilke valgmuligheder det har.

Skolepsykologen

Skolepsykologen er som regel den person, der med udgangspunkt i udredningspapirerne kan komme med konkrete pædagogiske anvisninger. Samtidig kan skolepsykologen være med til at beskrive, hvilke støttefunktioner der vil være relevante, og som der dermed er behov for at få tildelt barnet.

Det kan være en god ide efterfølgende at invitere skolepsykologen med til relevante klasseteammøder. Formålet med at invitere skolepsykologen kan være at få mulighed for at få pædagogisk vejledning til konkrete dagligdags handlemuligheder samt supervision.

Ekstern pædagogisk vejleder

Ofte vil det være hensigtsmæssigt at tage kontakt til en ekstern pædagogisk vejleder. Den pædagogiske vejleder skal være i besiddelse af teoretisk viden samt have en faglig baggrund inden for dette specifikke område for at kunne støtte og vejlede bedst muligt.

Skolens ledelse

Det er en god ide, hvis skolens ledelse er involveret fra starten og kontinuerligt følger op på den særlige opgave, det er at have et barn med ADHD i klassen.

Skolens ledelse skal her være åben for, at denne opgave kan medføre, at der kræves ekstra ressourcer til barnet i form af støttelærer/pædagog i undervisningen samt i frikvartererne.

Skolens ledelse skal samtidig overveje at afsætte økonomi til uddannelse gennem relevante kurser og temadage til de pædagoger og lærere, der er sammen med barnet i hverdagen.

Støttelærer/pædagog

Hvis det er muligt at inddrage støttelæreren/pædagogen fra start, så denne har mulighed for at være med i de pædagogiske diskussioner, vil det ofte være en fordel for alle. Det er også her vigtigt at få afstemt forventningerne samt at få afklaret, hvor mange timer der ugentligt er til rådighed, hvordan timerne skal anvendes, og over hvor lang en periode støttelæreren/pædagogen er tilknyttet klassen.

Nogen gange er det en god ide at overveje, om det skal være støttelæreren/pædagogen, der skal varetage den almindelige undervisning og dermed give klasselæreren eller anden primær person mulighed for at give støtte til barnet med ADHD. Det kan være en god ide, fordi klasselæreren eller primær personen på den måde får mulighed for sammen med barnet at indarbejde nogle gode

rutiner sammen med barnet, som kan komme alle til gavn, hvis/når støttetimerne ophører.

Øvrige elever

Det er ofte en rigtig god ide, når barnet selv er indforstået med det, at fortælle klassens øvrige elever om de vanskeligheder - men også styrker - barnet med ADHD har. Når de øvrige elevers forståelse fremmes, kan de ofte bedre acceptere de særlige foranstaltninger, der sættes i værk for barnet med ADHD. Det være sig, at barnet måske ikke anvender de samme bøger, som de andre elever, at barnet får lov til at forlade klasseværelset på tidspunkter, hvor de andre børn ikke må osv.

Øvrige elevers forældre

Det har vist sig at være en god ide at involvere klassens øvrige elevers forældre i, hvad det vil sige at have et barn med ADHD i sit barns klasse. Det er med til at afmystificere, og samtidig afhjælper det, at der opstår misforståelser.

Ligeledes kan forældrene, hvis de er inddraget, være med til at forklare deres eget barn, hvordan tingene forholder sig, hvis deres barn har svært ved at forstå det barn, der har ADHD.

Det kan også være en stor hjælp, at de øvrige forældre har kendskab til barnet med ADHD, når børnene skal lege sammen i fritiden, eller når der holdes børnefødselsdag.

SFO

Det er altid en god ide at inddrage og samarbejde med personalet fra barnets SFO for på den måde at skabe en ensartet dagligdag for barnet. Det giver mulighed for at lave en glidende overgang mellem skole og SFO.

En mulighed i disse sammenhænge kan være, at der i den sidste skoletime bruges lidt tid på at gennemgå SFO skema med barnet, sørg også her for at have et visuelt forlæg. En sådan gennemgang er med til at sikre, at der dagligt bliver en glidende overgang fra skole til SFO, hvor barnet på forhånd ved, hvad det skal, hvornår det skal osv.

Pædagogisk planlægning - en metode til et godt udgangspunkt

Det er vigtigt for barnet, at det i alle daglige sammenhænge, såsom undervisningen, frikvartererne og SFO ved, hvor det kan indhente informationer.

Informationerne skal tydeliggøre, hvilke fag barnet skal have, samt hvilke opgaver det forventes, at barnet skal lave i undervisningen.

Informationerne skal også tydeliggøre, hvilke muligheder barnet har for aktiviteter i frikvartererne. For frikvartererne er det en god ide at lave et "vælgeskema", hvor barnet kan se, hvad det har mulighed for at lave.

Al information skal helst gives gennem et udførligt visuelt skema eller en tjekliste. Det kan gøres med billeder, tekst, post-it, foto eller konkrete genstande.

Samtidig er det en god ide at tage udgangspunkt i de 8 H'er, der beskrives efterfølgende, når undervisningen, frikvartererne og aktiviteterne planlægges.

En sådan planlægning vil hjælpe barnet med ADHD til at få skabt et større overblik, og dermed får barnet frigjort noget overskud, som kan medvirke til, at barnet får mere indre ro, hvilket vil fremme barnets evne til at koncentrere sig i hverdagen.

1. Hvad skal vi lave?

Det er vigtigt for barnet at kende indholdet af de opgaver eller aktiviteter, det forventes, at barnet skal lave eller deltage i. Dette er vigtigt i undervisningen, men også i frikvartererne da disse ellers ofte vil virke meget kaotiske for barnet. Frikvartererne giver mulighed for fri udfoldelse, og dermed mangler den struktur, som barnet har behov for.

Hvis barnet bliver usikker på, om det kan udføre en opgave eller være

med i en aktivitet i frikvartererne, vil det oftest reagere ved at nægte at gå i gang eller rende rundt og forstyrre.

Nye opgaver og aktiviteter skal der afsættes ekstra tid til, idet barnet ofte skal have en konkret introduktion, så det efterfølgende føler sig sikker på at kunne løse opgaven eller være med i aktiviteten.

Nogen gange er det en god ide at give barnet opgaver, som ligger under niveau, men som barnet er kendt med og derfor finder en trykthed ved.

Tydelliggør altid, hvor meget det forventes, at barnet skal lave. Afmærk med et kryds, klistermærke eller brug en post-it, hvor der kan skrives eller tegnes, hvor meget det ønskes, at barnet skal lave.

2. Hvorfor skal vi lave det?

Det er vigtigt at hjælpe barnet til at få skabt mening omkring det, man forventer barnet skal. Da barnet ikke umiddelbart har evnen til at kunne forestille sig, kan barnet også have svært ved at se meningen med at gå i skole. Barnet kan samtidig have svært ved at fokusere og opretholde opmærksomheden over tid, ligesom barnet ofte på grund af den manglende evne til at bevare opmærksomheden har svært ved at stykke detaljer sammen til en helhed. Derfor er det vigtigt at skabe meningen for barnet og dermed fremme barnets motivation samt forståelse.

For at motivere barnet til skolearbejde kan det være en god ide at tage udgangspunkt i barnets interesser. Fx lade barnet læse bøger, som handler om barnets interesser, skrive om dem, lave regnestykker ud fra dem og måle og veje, hvis interesserne gør det muligt.

Muligheden for at få små pauser og forlade klasseværelset kan også være med til, at barnet efterfølgende kan medvirke og fuldføre undervisningen.

3. Hvornår laver vi det?

Børn med ADHD har det ofte svært med tidsbegreber. Derfor er det vigtigt at være tydelig med tid.

Det er en god ide at vise barnet tidspunktet for aktivitetsskift i hverdagen med noget konkret. Brug et æggeur, timeglas eller lignende til at skabe overblik for barnet.

4. Hvor skal vi lave det?

Nogle børn med ADHD kan af forskellige årsager have svært ved at finde rundt også på steder, de har været før. Derfor er det vigtigt at sikre, at barnet ved, hvor det må være i frikvartererne, og hvilken vej det skal gå, når det skal til idræt, bibliotek osv. Få evt. et andet barn til at være hjælper i disse situationer.

5. Hvem laver vi det med?

Det kan være vigtigt at fortælle eller at vise barnet via foto, hvilken voksen det skal være sammen med i den givne situation. Det kan have stor betydning, at barnet med sikkerhed ved, hvem det skal henvende sig til, hvis det har brug for hjælp. Det er hensigtsmæssigt at tydeliggøre dette både for undervisningen og frikvartererne.

I de situationer, hvor barnet skal samarbejde i grupper med andre børn, udpeg da på forhånd børnene, skriv eventuelt deres navne ned på en lap papir, så der ikke er tvivl for barnet om, hvem det skal være sammen med.

6. Hvordan laver vi det?

Det er vigtigt at vise barnet de bøger, det skal bruge, eller de materialer, der skal anvendes, samt hvordan de skal anvendes.

Det kan være en god ide at lave en "opskrift" i punktform på rækkefølgen over, hvordan opgaven udføres. For at gøre det nemt kan det gøres ved at skrive eller tegne rækkefølgen på et stykke papir.

Hvis barnet endnu ikke kan læse, er det erfaringen, at selv de mest hjælpeløse tegninger, tegnet med voksenhånd, kan give god mening for barnet forudsat, at barnet forstår symbolernes betydning, hvilket de som regel ofte hurtigt lærer.

7. Hvor længe laver vi det?

En undervisningstime kan være et vidt begreb; derfor skal opgavens

længde tydeliggøres. En måde kan være at sige til barnet "Du skal læse i den her bog, til uret ringer" eller "Du skal regne, indtil du kommer til det kryds, der er sat her" eller "du skal lave siderne fra denne gule post-it og frem til den næste gule post-it.

Hyppige skift kan ofte være motivationsfremmende. Andre gange bliver barnet så optaget af en opgave, at det glemmer at skifte til næste opgave. I de tilfælde er det vigtigt, at de voksne er fleksible og vurderer, om det er nødvendigt, at barnet skifter opgave, eller om det er mere hensigtsmæssigt, at barnet bliver ved med at arbejde med den opgave, det nu er motiveret for.

Husk på, at det, barnet bliver motiveret af den ene dag, ikke nødvendigvis er det, der motiverer den næste dag.

8. Hvad skal vi lave bagefter?

Det er vigtigt at sikre, at barnet har mulighed for at orientere sig om, hvad der skal i løbet af skoledagen.

Et dagsskema i billeder, som hænger på tavlen, har vist sig at være en stor støtte ikke kun for barnet med ADHD, men også for de øvrige børn i klassen.

Har du mødt et barn med ADHD, har du mødt ét

Slutteligt er det vigtigt at pointere, at et menneske med ADHD er lige så individuel som person som du og jeg.

Mennesker med ADHD har også områder, som de er særlig gode til, samtidig med at de har nogle funktionsnedsættelser, som vanskeliggør deres hverdag.

Vores opgave er derfor at gøre os umage med at tage udgangspunkt i den enkeltes styrker samt forstå, hvad vanskelighederne medfører, og ud fra denne viden tilpasse dagligdagen individuelt.

Hvis du tænker, det er svært at forstå et menneske med

ADHD, forestil dig da, at de har lige så svært ved at forstå dig

- måske er det i virkeligheden os, der skal blive bedre

til at forstå og tilpasse os, og ikke omvendt...